

[1982 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் வர்களே அறிக்கை ஒன்றை அவை முன் வைக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் அன்றைக்கு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக்கூட சட்டமன்றத்தில் எடுத்துக் கொள்ள விதிமுறை இல்லை. ஆனாலும் எல்லா உறுப்பினர்களும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களும் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க அரை மணி நேர விவாதம் வைத்து, ஏறத்தாழ ஒன்றேகால் மணி நேர விவாதம் நடந்து. அதன் விளைவாக இங்கே இருக்கிற வேகத்தையும் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற சூழ்நிலையையும் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அங்கே புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். அங்கே சென்றபிறகு, இப்படி ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட்டால் கூழக சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று உணர்ந்ததால் அங்கே நீதி விசாரணை பற்றி அறிவித்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்ததைப்போல அது வர வேற்கக்கூடியதே தவிர அது விவாதத்திற்குரியது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(3) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

தமிழ்நாடு உயர் நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதியாக தமிழ் தெரியாத ஒருவர் நியமிக்கப் பெற்றுள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் எஸ். ஆண்டித்தேவர், என். பழனிவேல், ப. நெடுமாறன், என். எஸ். வி. சித்தன், பி. ஈஸ்வர மூர்த்தி என்கிற சொர்ணம், ரா. உமாநாத், ரா. கிருஷ்ணன், செ. சிவசாமி, சோ. அழகர்சாமி, பொ. உத்திராபதி, மு. அப்பாதுரை, குமரி அனந்தன், ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன், எஸ். என். இராமசாமி, என். சங்கரய்யா, என். வரதராஜன், கு. ரமணி, அ. ரகுமான்கான், என். வி. என். சோமு ஆகியோர் “ திரு. கே. பி. என். சிங் அவர்களை பீகார் மாநிலத்திலிருந்து தமிழ்நாடு உயர்நீதி மன்றத் தலைமை நீதிபதியாக நியமித்துள்ளதால் தமிழ்மொழி நீதி மன்ற மொழியாகத் தமிழக அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதற்கு முரணாக இருப்பதால் தமிழ் மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்க பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் ” என்ற தீர்மானத்தை மொழிய என் அனுமதி கேட்டு அறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் இருக்கையில் இல்லாததால் முதலில் திரு. என். சங்கரய்யா அவர்கள்.

1982 மார்ச் 15]

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவரவர்களே, இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, இந்த தமிழ்நாட்டு உயர்நீதி மன்றத்திற்கு பீகார் மாநிலத்தின் உயர்நீதி மன்ற பிரதம நீதிபதி திரு. கே.பி.என். சிங் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டது பற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்பதில் உள்ள முக்கிய அம்சம் என்ன வென்றால் இந்திய மக்கள் ஒற்றுமையைப் பேணிப் பாதுகாப்பதில் நாம் அனைவரும் இணைந்து அக்கறை கொண்டிருக்கிறோம்.

(முற்பகல் 10.10)

அந்த ஒற்றுமை மொழி வாரி மாநிலங்களை அமைப்பதன் மூலம் மேலும் பலம் அடையும் என்ற காரணத்தால்தான் இந்திய மக்களுடைய நீண்ட முயற்சிக்குப் பிறகு மொழி அடிப்படையிலே மாநிலங்கள் அமைக்கப்பட்டு இன்றைக்கு அந்த மாநிலங்கள் தங்களுடைய மொழியிலேயே அரசாங்கத்தை நடத்துகிறது. இதர சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளையும் நடத்தி வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். அதை ஒட்டித்தான் நீதிமன்றங்களிலே அந்தந்த மாநிலங்களின் மொழிகளை நீதிமன்ற மொழியாக ஏற்படுத்துவதற்குரிய முயற்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றது. தமிழகத்தில் ஏற்கெனவே இந்த சட்ட மன்றப் பேரவையிலே பல கட்சியினரும் சேர்த்து வற்புறுத்தியதன் விளைவாக தமிழகத்தில் அடிமட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய நீதிமன்றங்களில் எல்லாம் இன்று தமிழ் மொழியின் மூலம் அந்த நடவடிக்கைகள் நடைபெறவேண்டும் என்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு அதற்கான நூல்களும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு எல்லாவிதமான கட்டளைகளும் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற வேளையிலே இப்போது உயர்நீதிமன்றத்திற்கு மாவட்ட நீதிமன்றங்களில் இருந்து வரக்கூடிய மேல் முறையீடுகள் சம்பந்தமாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்றால் தமிழ்மொழி தெரிந்திருக்கக்கூடிய நீதிபதி அங்கே இருந்தால்தான் அந்தப் பிரச்சினைகளைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். நம் முடைய இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 348(2)-வது பிரிவின்படி ஒரு மாநில கவர்னர் அதாவது ஒரு மாநில ஆட்சியானது ஜனாதிபதியின் முன் அனுமதியுடன் மாநில நீதிமன்றங்களிலே தங்களுடைய பிரதேச மொழிகளையோ அரசாங்கக் காரியங்களுக்காக உபயோகப்படுத்தக்கூடிய மொழிகளையோ பயன்படுத்தலாம். ஆனால் உயர்நீதி மன்றங்களிலே இறுதியாக அவர்கள் கூறக்கூடிய உத்தரவு மட்டும் தான் ஆங்கிலத்திலே இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

மேலும் தமிழ்நாட்டிலே உயர்நீதிமன்றத்தின் பிரதம நீதிபதியாக தமிழ் தெரிந்தவர்கள் இருந்தால்தான் நீதிமன்றங்களில் தமிழ் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை அமலாக்க முடியும். திரு. கே. பி. என். சிங் அவர்களைப் பற்றி தனிப்பட்ட முறையிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் கிடையாது. இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் அனைவரும் இந்தியக் குடிமக்கள். அகில இந்திய சர்வீஸ்களிலே பல மாநிலங்களையும் சேர்ந்தவர்கள் பல

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1982 மார்ச் 15]

இடங்களுக்கும் செல்கிறார்கள். அவர்கள் வேறு வேறு மாநிலங்களுக்கெல்லாம் கூடச் செல்கிறார்கள் ஆனால் அதைப்பற்றி எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் உயர்நீதிமன்றத்திலே இந்த மாநிலத்தின் மொழி தெரிந்தவராக இருந்தால்தான் சாத்தியமாக இருக்க முடியும். இது சம்பந்தமான பிரச்சினையிலே கூட சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே 7-வது நீதிபதியாக இருக்கின்ற திரு. குப்தா அவர்கள் கூட இந்த மாற்றங்களைச் செய்யலாம் என்று திருப்தி அளித்தபோது கூட திரு. கே. பி. என். சிங்கை மாற்றும்போது அவருக்கு பரிச்சயமாக இருக்கக்கூடிய மொழி இருக்கக்கூடிய மாநில திற்குத்தான் மாற்ற வேண்டும் என்ற கருத்தும் கூறி இருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினையின் காரணமாக தமிழ்நாட்டிலுள்ள மக்கள் மத்தியிலே ஒரு பதட்டமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்கு நீதிபதிகளை ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் மாற்றுவதன் மூலமாக மத்திய அரசு அவர்களின் மேல் ஒரு விதமான செல்வாக்கை பிரயோகிக்கவேண்டும் என்ற முயற்சியும் அதிலே அடங்கி இருக்கின்றது என்பது வருந்தத்தக்கது. ஏற்கெனவே இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே அகில இந்திய ஜூடிசியல் சர்வீஸை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற முயற்சி நடக்கின்றது. இராஜ்ய சபையிலே மூன்றிலே இரண்டு பங்கு மெஜாரிட்டி ஆளும் கட்சிக்கு கிடைத்தால் அப்படிப்பட்ட ஒரு காரியத்தைச் செய்வதற்குக் கூட வழிவகை இருக்கின்றது என்பது அபாயகரமான போக்காகும்.

ஆகவே, இன்று இங்கே இருக்கக்கூடிய எல்லாக் கட்சியினரும் செய்த வேண்டுகோளின்படி நம்முடைய அரசாங்கம் நீதிமன்றங்களிலே தமிழ்மொழி பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டிருக்கின்றது. தமிழ்மொழியிலேதான் பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன, முன்பு ஆனால் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகுதான் இந்த நிலைமை மாற்றப்பட்டது. ஆகவே, அந்தந்த மாநில மொழிகள்தான் அந்தந்த நீதிமன்றங்களுக்கு வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலே மற்ற மாநிலத்தைச் சேர்ந்த நீதிபதி வந்துவிட்டார் என்ற பிரச்சினை இல்லை, அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவும் இல்லை. ஆனால், நீதிமன்றங்களைப் பொறுத்தவரையிலே வங்காள மாநிலத்திலே உள்ள உயர்நீதிமன்றத்திலே வங்காளமொழி தெரிந்தவரும், ஆந்திரா மாநிலத்தின் உயர்நீதிமன்றத்திலே தெலுங்கு மொழி தெரிந்தவரும் உயர்நீதிமன்ற பிரதம நீதிபதியாக இருக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையிலேதான் பிரச்சினை வருகிறது.

ஆகவே அரசாங்கம் இதிலே தலையிட்டு எல்லா கட்சியினரின் உதவியுடனும், பாராளுமன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய எல்லா கட்சிகளின் உதவியுடனும் இந்திய அரசினை இதுகுறித்து வற்புறுத்தி

1982 மார்ச் 15]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

இப்படிப்பட்ட மாற்றங்களைச் செய்யவேண்டாம் என்றும் தமிழ் நாட்டின் உயர் நீதிமன்றத்திலே தமிழ்தெரிந்த ஒருவரைத்தான் பிரதம நீதிபதியாகப் போடவேண்டும் என்றும் சொல்லி அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆகவே, இது ஒரு மாநிலப் பிரச்சினை அல்ல. அகில இந்தியாவிலே இருக்கக்கூடிய பிரச்சினையாகும். அகில இந்தியாவிலே அந்தந்த மாநிலங்களிலே இருக்கக்கூடிய உயர்நீதிமன்றத்திலே அந்தந்த மொழி தெரிந்தவர்கள் நீதிபதிகளாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதை வற்புறுத்துகிறேன். ஆகவே, இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று நான் கோருகிறேன்.

THIRU K. S. G. HAJA SHAREEF: Mr. Speaker Sir, a point of Order. I strongly object this question being discussed here in this House.

MR. SPEAKER: It has already been taken. The point to be decided now is whether to adjourn the other business of the House to discuss this issue or not. Now we are not discussing the merit of the case.

திரு. ப. நெடுமான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு நாம் எடுத்துக் கொண்டுள்ள பிரச்சினை, தமிழகத்தைப் பற்றிய பிரச்சினை மட்டும் அல்ல. இந்தியா பூராவும் மொழி வழி மாநிலங்கள் அமைய வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே, இந்த தேசத்தின் தந்தை மகாத்மா காந்தியடிகள் வகுத்திருக்கிற கொள்கைக்கு எதிராக, இன்னொரு மொழி பேசுகிற ஒருவரை தமிழகத்தில் கொண்டு வந்து, தலைமை நீதிபதியாக நியமித்து, தமிழகத்திலே தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாவதற்கு குந்தகம் ஏற்படுத்துகிறது என்ற உணர்வோடு, நாம் இந்தப் பிரச்சினையை அணுகுகிறோம்.

நாம் இந்தப் பிரச்சினையை இந்தக் கண்ணோட்டத்திலே அணுகுவதனாலேயே தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கோ, இந்த தேசத்தின் ஒற்றுமை உணர்வுக்கோ நாம் எதிரானவர்கள் அல்ல. மாறாக தேச ஒருமைப்பாடு வேண்டும் என்ற உண்மையான நோக்கத்தோடு தான், இந்தப் பிரச்சினையை இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் அணுகுகிறோம். பிப்ரவரி மாதம் முதல் தேதியன்று, இந்த தமிழகத்தில் உள்ள சிலில் நீதிமன்றங்கள் உள்ளிட்ட சகல நீதிமன்றங்களிலும் தமிழ், ஆட்சி மொழியாகும் என்று இந்த அரசு அறிவித்திருக்கிறது. ஆனால் அறிவித்து ஒரு மாத காலம் ஆவதற்குள்ளாகவே, அந்த அறிவிப்பின் மேல் இடி விழுந்தாற்போல், பீகார் மாநிலத்திலிருந்து ஒருவரை இங்கே கொண்டு வந்து உயர் நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியாக நியமித்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1982 மார்ச் 15]

தனிப்பட்ட முறையிலே அவர் மீது நமக்கு எந்தவித விரோதமோ, வெறுப்புணர்வோ இல்லை. மாறாக அந்த மொழி மக்களுக்குக் கூட, இது பாதகமானது. பீகார் மாநிலத்திலே, பீகார் ஆட்சி மொழியாக இருக்கும்போது இன்னொரு மாநிலத்திலிருந்து, தலைமை நீதிபதி நியமிக்கப்படுவார்களேயானால், அந்த மொழி மக்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இங்கே தமிழக மக்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த உணர்வை வெளிப்படுத்தி, இதை சட்டமன்றத்திலே நாம் விவாதித்திருக்கிறோம். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்திய பிரதம அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டமன்றத்தின் உணர்வைத் தெரிவித்துக் கடுமையாக வலியுறுத்தி கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். இங்கே நாமும் விவாதித்திருக்கிறோம். இங்கே தலைமை நீதிபதியாக இருந்த மதிப்பிற்குரிய முகமது இஸ்மாயில் அவர்கள் தன்னுடைய பதவியை ராஜினாமா செய்து, இம்மாநில மக்களின் உணர்வை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவுக்கும் பிறகு, அவர்கள் பிடிவாதமாக இவ்வாறு நியமனம் செய்திருப்பது என்பது, தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு எதிரானதாகும் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மொழி உணர்வுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட இறைவன் சன்னிதா னத்திலே கூட ஆலயங்களிலே தமிழிலேதான் அர்ச்சனை போன்றவைகள் நடைபெற வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய இந்தக் காலத்திலே, சாதாரண பாமர மக்கள், நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளிலிருந்து விலக்கப்பட்டு, நிற்கக்கூடிய ஒரு நிலையை இது பேர்ன்ற நியமனங்கள் ஏற்படுத்திவிடுகிறது. ஆங்கிலத்திலே விவாதங்கள் நீதிமன்றத்திலே நடைபெறுகிறபோது, என்ன நடைபெறுகிறது என்று அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள முடியாமல் போய் விடுகிறது. ஆகவே, அவரவர்கள் சொந்த மொழியிலேயே நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் அமையுமே யானால், ஏழை எளிய மக்கள், நீதிக்கும் சட்டத்திற்கும் மிக அருகிலே வர அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதுதான் உண்மை. அந்த நிலைமைக்கு விரோதமாக, இந்த நீதிபதி அவர்களின் நியமனம் இருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மதுரையிலே பாண்டியனின் அவையிலே வழக்குரைத்த கண்ணகி சோழ நாட்டைச் சேர்ந்தவளாக இருந்தாலும் கூட, முற்றிலும் வேறு பட்ட ஒரு நாட்டிலே, இன்னொரு மன்னனின் சபையிலே அவள் தமிழிலேதான் பேசி தன்னுடையகணவன் கள்வன் அல்லன் என்பதை நிரூபித்துக் காட்டினாள். ஆனால் அந்த தமிழ்நாட்டிலே தலைமை நீதிமன்ற நீதிபதியாக எங்கேயோ யிருந்து, யாரையோ—அவரே கூட முழுவதும் இஷ்டப்படாமல் கொண்டு வந்து இங்கே நியமித்ததின் மூலம், தமிழ் நீதிமன்ற மொழியாவதற்கு எதிராக மைய அரசு செயல்படுகிறது என்பதைத்தான் காட்டுகிறது என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதன்மூலம் தமிழ் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எல்லாமட்டங்களிலும் ஆட்சிமொழியாக, நீதிமொழியாக ஆவதை மைய அரசு வரும்பவிலலை என்பதைத்தான் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது.

1982 மார்ச் 15]

[திரு. ப. நெடுமொறன்]

(முற்பகல் 10.20)

மக்திய அரசுக்கு விருப்பம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. ஆனால் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக் கொள்கைக்கு குந்தகம் விளைவிக்கக்கூடிய இந்தச் செயலை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துத் தெரிவிக்கவேண்டிய பொறுப்பு நம் அரசுக்கு உண்டு. இந்த மன்றத்தின் உணர்வுகளை மத்திய அரசுக்கு தெரிவித்து இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டும் இதன் மூலம் தமிழ்நாட்டின் நீதிமன்ற மொழி தமிழாக வருவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இதைப்பற்றியெல்லாம் விவாதிக்க இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம் தமிழகத்தில் வேகமாக எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்ற வகையில் தமிழ் ஆட்சி மொழியாக முழுமையான அளவிற்கு வருவதற்கு துரித நடவடிக்கைகள் எடுத்து வரும் இந்த நேரத்தில் பீகார் மாநிலத்திலிருந்து தமிழ் தெரியாத ஒருவரை மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டின் உச்ச நீதிபதியாக அமைத்திருப்பது குறித்து தமிழக மக்கள் முன்னால் ஒரு பெரும் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம், நாம் இந்திய ஒருமைப்பாட்டை விரும்பக்கூடியவர்கள். நாம் இந்திய ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்கக்கூடியவர்கள். அதில் நமக்கு கருத்துவேறுபாடு கிடையாது. ஆனால் தமிழ் மொழி தெரியாதவர் நீதிபதியாக வரும்போது சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் நீதிமன்றம் செல்லும் போது நீதிபதியைப் பார்த்து தன்னுடைய மொழியில் சில விளக்கங்களை அல்லது கருத்துக்களை சொல்வதற்கு இதனால் தடங்கல் ஏற்பட முடியும். எனவே தமிழ்நாட்டில் தமிழை வளர்க்கக்கூடிய இந்த நேரத்தில் எந்தளவிற்கு மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டு மக்களை மதித்திருக்கிறது. என்பதை சந்தேகிக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிற்கு இன்றைக்கு வந்திருக்கக்கூடிய தலைமை நீதிபதி அவர்கள் மீது நமக்குத் தனிப்பட்ட கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. அந்த அடிப்படையில் தமிழ்நாடு உயர்நீதிமன்றத்தில் தமிழ் தெரிந்த ஒரு நீதிபதியை ஏற்படுத்துவதோடு, தமிழக அரசு மற்ற கட்சிகளின் உணர்வுகளை மத்திய அரசிடம் அணுகிப் பேசி தமிழ் நாட்டிற்கு விரைவில் ஒரு தமிழ் தெரிந்த பிரதம நீதிபதியை அமர்த்தவேண்டும். இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டை இப்படி மத்திய அரசு உதாசீனப்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு மீண்டும் மீண்டும் பார்க்கிறபோது தமிழ் மொழிக்கே ஆபத்து வரக்கூடிய அளவிற்கு மறைமுகமாக வேறு ஒரு மொழியை புகுத்தக்கூடிய அளவிற்கு இன்றைக்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்குமளவிற்கு தமிழ் நாட்டில் ஒரு சந்தேகமும் குழப்பமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழப்பத்தை நீக்குவதற்கும், தமிழ்நாட்டில் தமிழ்

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1982 மார்ச் 15]

தெரிந்த ஒரு பிரதம நீதிபதியை நியமிப்பதற்கும் இதுபோன்ற பிரச்னைகள் குறித்து விவாதிக்க பேரவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கழிந்த ஆண்டு ஆரம்பத்திலேயே சென்னை உயர்நீதிமன்ற பிரதம நீதிபதியை கேரள உயர்நீதிமன்றத்திற்கும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் யாரோ எங்கிருந்தோ அல்ல, பாட்னாவில் பிரதம நீதிபதியாக இருந்தவரை சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திற்கு குடியரசுத் தலைவர் அவர்களால் மாற்றப்பட்டதை நானும் நாமும் அறிவோம்.

இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 222 (1) பிரிவின்படி

The President may, after consultation with the Chief Justice of India, transfer a Judge from one High Court to any other High Court

என்பதன்படி இந்த மாற்றம் செய்யப்பட்டது. உடனடியாக இந்த மாற்றத்தை எதிர்த்து உச்ச நீதிமன்றத்தில் பல்வேறு வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. அரசியல் சட்டத்தின் இந்த ஷரத்தில் பிரதம நீதிபதி என்று குறிப்பிடப்படாததால், வெறும் நீதிபதி என்று மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால், பிரதம நீதிபதியை இந்த ஷரத்துப்படி மாற்ற முடியாது என்று உச்ச நீதிமன்றத்தில் வாதம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் இந்த வாதத்தை உச்சநீதிமன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. பிரதம நீதிபதி எனப்படுபவர் முதல் நீதிபதிதானே தவிர மற்ற நீதிபதிகளுக்கு மேலானவர் அல்ல எனவே நீதிபதி என்று சொல்லப்படுவது அவர்களுக்கும் பொருந்தும் என்று அங்கே தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. மேலும் அரசியல் சட்டத்தின் இந்த ஷரத்துப்படி குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் உச்சநீதிமன்ற பிரதம நீதிபதியிடம் யோசனை கேட்கலாம்—“May”, “Shall” அல்ல என்று இருக்கிறதே தவிர அந்த ஆலோசனையை மாநில அரசிடம் கேட்கவேண்டும் என்று இல்லை என்பதையும் நாம் உணர வேண்டும். ஆகவே அரசியல் சாஸனப்படி உச்சநீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின் தொடர்ச்சியாக முடிவு செய்யப்பட்ட இந்தப் பிரச்னை அல்லது நியமனம் முறையற்றது என்று சொல்வது எப்படி நியாயமாகும் என்பதை தங்கள் மூலம் வினவ விரும்புகிறேன்.

* * * * *

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், இந்தப் பிரச்சனையில் அவர்கள் கருத்துக்களை பரிமாறிக் கொள்ளலாம். ஆனால், நீதிபதிகளின் கான்டெக்ட், அவர்

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைங்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1982 மார்ச் 15]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

களுடைய பண்பாடுகளைப் பற்றி விவாதிப்பது நம்முடைய விதி முறைகளுக்கு மாறானது ; புறம்பானது. அவர்கள் இப்போது சொன்னது ***

This is a reflection on the conduct of the Judge.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : அப்படியென்றால் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் பேசியது தவறல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சங்கரய்யா அவர்கள் பேசியதையும் நான் கூர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் சொன்னது மத்திய அரசுக்கு மாற்றுவதற்கு அதிகாரமுண்டு, குடியரசுத் தலைவர் மூலமாகச் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார். ஜட்ஜுகளைப் பற்றி அவர் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

* * * * *

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தனிப்பட்ட யாரையும் நான் சொல்லவில்லை ; பொதுப்படையாகத்தான் சொன்னேன். இது அரசியல் பிரச்னை. பொதுப்படையாக மொழி தெரிந்தவர்கள் இங்கே நீதிபதியாக இருக்க வேண்டுமென்று விவாதித்தார்கள். அந்த அளவோடு நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். மொழி தெரியாதவர்கள் நீதிபதிகளாக நியமிக்கக் கூடாது என்று சொல்லக் கூடாது.

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு சித்தன் அவர்கள் இந்தச் சபையை ஒத்திவைக்க வேண்டாம் என்று கருதுகிறார்கள். அப்படி சபையை ஒத்திவைக்கவேண்டாம் என்று வா தாடக் கூடிய ஒருவர், இங்கே பேசுவது சரியாக இருக்குமா? இரண்டாவது காங்கிரஸ் கட்சி.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கட்சிகளின் அபிப்பிராயங்களை ஏதாவது ஒருவகையில் சொல்வது மரபு. அதற்காக நீங்கள் இப்படிச் சொல்வது சரியாக வராது.

திரு. என். சங்கரய்யா : பிரச்னை என்னவென்றால், தமிழ்நாடு உயர்நீதி மன்றத்தில் தமிழ் மொழி தெரியாத ஒருவர், பிரதம நீதிபதியாக வரலாம் என்பது தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

***மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1982 மார்ச் 15]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : ஏன் இந்தச் சபையை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று நான் இன்னும் சொல்லவில்லை. நீண்டநாள் அனுபவமுள்ள சங்கரய்யா அவர்கள் இப்படிச் கூறுவது சரியல்ல. நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. தயவு செய்து சற்று பொறுமையாக இருக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் சொல்லும்போது நான் பொறுமையாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

மேலும், இந்த நியமனத்தில் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் பெயரும் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசினுடைய உறவும் ஒத்துழைப்பும் இந்த அரசுக்குத் தேவை என்பதை அறிவோம். இந்த உறவு பாதிக்கக்கூடிய அளவிலே நம்முடைய செயல்முறைகள் இருக்கக் கூடாது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்திலே 1967-இல் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த போது, தமிழகத்தின் ஆட்சி மொழியாக இரு மொழிக் கொள்கை நிறைவேற்றப்பட்டது. தமிழும், ஆங்கிலமும் ஆட்சி மொழியாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. தமிழ்நாட்டிலே உயர்நீதி மன்றத்திலே ஆங்கிலம் இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் சாசனத்தில் இதைப் பற்றித் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

Chapter 3-ல்

Language of the Supreme Court, High Courts etc.-ன் படி. 348(2) பிரிவில்,

Notwithstanding anything in the foregoing provisions of this part, until Parliament by law otherwise provides—

(a) all proceedings in the Supreme Court and in every High court shall be in the English language. என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே, தமிழ் தெரிந்தவர்தான் பிரதம நீதிபதியாக பதவியேற்க வேண்டுமென்றால், அரசியல் சாசனத்தின் 348-ஆம் பிரிவுக்கு அது முரணாகாதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்? தமிழ் தெரிந்தவர் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தின் பிரதம நீதிபதியாக அமர்வதை வரவேற்கலாம். ஆனால், தமிழ் தெரிந்தவர்தான் வேண்டுமென்று வலியுறுத்தப்படுவதை எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதை உங்கள் மூலமாக கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நெடுமாறன், உணர்ச்சி வசப்பட்டு எழுந்திருக்கக் கூடாது. எல்லோரும் திடீரென்று எழுந்து பேசக் கூடாது. திரு. குமரி அனந்தன் இருக்கிறார்; அவர் பதில் சொல்வார்.

1982 மார்ச் 15]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, இன்னமும் சொல்வேன். பிரதம நீதிபதி உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்குகளை விசாரிக்கும் போது, அவர் மட்டுமே தனியே அமர்வதில்லை. தமிழ் தெரிந்த ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நீதிபதிகளும் உடன் அமர்வது வழக்கம். இதுவே 'First Branch' இருக்கிறது. எனவே தமிழ் வாதங்களை அவர்கள் புரிந்து கொள்வதிலே எந்தவிதமான சிரமங்களும் இல்லை. (குறுக்கீடுகள், கூச்சல், குழப்பம்.)

(முற்பகல் 10-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒத்தி வைக்காததற்கான பிரச்னைகளை விட்டு, ஏன் ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களை மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இன்னும் முடிக்கவில்லை. நமது நீதிமன்றத்திலே பல்வேறு வழக்குகளிலே இந்தி, குஜராத்தி, உருது போன்ற இந்திய மொழிகளிலும், பிரஞ்சு போன்ற வெளி நாட்டு மொழிகளிலும் தஸ்தாவேஜுக்கள் நீதிபதிகள் ஆய்விற்கு சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. அந்தந்த மொழி தெரிந்தவர் தான் நீதிபதியாக இருக்கவேண்டுமென்ற அந்த வாதம் எப்படி ஏற்க முடியும். நான் கேட்க விரும்புகிறேன் இந்த வாதம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாததால் தமிழ் நாட்டிலே நீதி கெட்டு விட்டதா? அரசியல் சாசனங்களில் மொழி பிரச்னையை வைத்து நாட்டிலே கவனத்தை திசை திருப்புகிறதற்காகவோ, மத்திய மாநில அரசுகளின் உறவுகளை சீர்கேடு செய்வதற்காகவோ இப்படிப்பட்ட விவாதங்கள் எழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதனாலே தமிழக மக்கள் மத்தியிலே ஒரு பதட்ட நிலை உருவாகியிருக்கிறதாலே இதை விரிவாக நாம் ஆராய வேண்டும். தமிழகத்தைச் சேர்ந்த ஜி.ஏ.எஸ்., ஜி.பி.எஸ். போன்ற அதிகாரிகள் வெளி மாநிலங்களில் இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொன்னால் தபால் இலாக்கா, இன்கம்டாக்ஸ், கஸ்டம்ஸ் போன்ற துறைகளில் இருப்பவர்கள் தமிழ் தெரிந்தவர்கள், ஒருமைப்பாட்டை காக்கிற விதத்திலே பல்வேறு மாநிலங்களிலே இருக்கிற காரணத்தாலே, இது போன்ற பிரச்னைகள் இருப்பதாலும், அவர்கள் சொல்கிற வாதங்களுக்கு பதில் சொல்லவேண்டிய நிலை இருக்கிறதாலும் தமிழக மக்கள் மத்தியிலே பதட்ட நிலை இருப்பதாலும் விவாதிக்க இந்த அவையை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே வலியுறுத்துகிறேன்.

திரு. குமாரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் கருத்தைச் சொல்வதற்கு அனுமதித்ததற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1982 மார்ச் 15]

பீகாரிலிருந்து வந்தவரை, திரு. சிங் என்று சொல்கிற நீதிபதி பெருமகனாரை தனிப்பட்ட முறையிலே நாம் எந்த விரோத மனப்பான்மையிலும் பார்க்கவில்லை. தமிழ்நாட்டிலே நீதிமன்ற மொழியாக தமிழ் மொழி இருக்கிறது. சிவில் கோர்ட்டுகளிலே தமிழ் மொழி மன்ற மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசு இந்த நாட்டு மக்களுடைய விருப்பத்திற்கேற்ப ஆணையிட்டிருக்கிற இந்த நேரத்திலே, கீழ் மட்டத்திலேயிருந்து, மேல் மட்டம் வரை தமிழ் நீதிமன்ற மொழியாக செம்மையாக செயல்படுகிறதா என்று உச்ச நீதிபதி என்கிற வகையிலே அதை கண்காணிக்கின்ற பொறுப்பு மட்டுமல்ல, அமல் நடத்துகிற பொறுப்பும் (இம்ப்ளிமெண்டேஷன் பார்ட் ஆப் இட்) உச்ச நீதிபதிக்கு வருகிறது. எனவே தமிழை அறிந்தவர்கள்தான் இதனை செம்மையாகக் கொண்டு வர முடியும் என்பதிலே எந்த ஐயமும் இல்லை.

அடுத்த செய்தியாக அகில இந்திய ரீதியிலே பார்ப்பது— அகில இந்திய ரீதியிலே பெயர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் மட்டுமல்ல, அகில இந்திய ரீதியிலே சிந்திக்கின்றவர்கள் அத்தனை பேருமே அகில இந்திய ரீதியிலே பார்க்கிறோம். அகில இந்திய ஆட்சித் துறையிலே இருக்கிறவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். போன்றவர்கள் என்கிற பிரச்னை எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களிலே சிலர் கூட்டிக் காட்டினார்கள். அவர்கள் கூட வெளி மாநிலங்களிலேயிருந்து இங்கே வரலாம், ஐ.ஏ.எஸ். ஆக இருக்கலாம். தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தால் தமிழ் மொழி தேர்விலே வெற்றி பெற்று அதன் பிறகு தான் இங்கு ஆட்சித் தலைவராக இருக்க முடியும் என்பது அகில இந்திய ரீதியிலே எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்றாகும். ஆதலாலே ஒரு மாவட்ட அளவிலே ஆட்சியினை செம்மை படுத்துவதற்கே அது தேவைப்படுகிறது என்றால் மாநில அளவிற்கு நீதியை நிலை நாட்டுகிற பெரும் பொறுப்பிலே இருக்கிற ஒரு பெருமகனார் தமிழ் மொழியை தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்பது ஒன்று. இன்னொரு செய்தி, அவர்களை எதிர்த்து அல்ல இங்கே இருக்கிற பிரச்சினை; நம்மவர்கள் பல இடங்களிலே அங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் உணர்வதை போலவே நாமும் உணர்கிறோம். நீதி என்பது செலுத்தப்படுவது மட்டுமல்ல, செலுத்தப்படுவதாக மற்றவர்கள் உணரவேண்டுமென்று சொல்வார்கள். கரிகால் பெருவளத்தான் நீதி சொல்வதில் குறைந்தவனில்லை. அவனிடம் வழக்காட வந்த இரண்டு வயோதிகர்கள் இந்த இளைஞன் எப்படி நமக்கு நீதி தருவான் என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டு அவனிடம் நீதி கோராமல் வெளியேறுகின்ற நேரத்திலே விவரத்தை அறிந்த கரிகால் பெருவளத்தான் தாடி வைத்துக் கொண்டு தன்னை வயோதிகராக மாற்றிக் கொண்டு காட்சி அளித்து நீதி வழங்குகிறேன் என்று வழங்கினான் என்பது வரலாற்று இலக்கிய சான்று. ஆக, வருகிறவர்கள் நீதி கிடைக்கும் என்று சொல்கிற நம்பிக்கை அந்த நீதிபதியைப் பொறுத்தது

1982 மார்ச் 15]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

மட்டுமல்ல, இருக்கின்ற சூழ்நிலையைப் பொறுத்தும் இருக்கிறது. அப்படிச் சூழ்நிலையைப் பொறுத்து இருக்கின்ற காரணத்தினால் சிங் அவர்கள் பேரிலே எப்படி கரிகால் பெருவளத்தான் எந்த அளவுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு நம்பிக்கை இருந்தாலும் மற்றவர்களுக்கு தோற்றம் அளிக்கிற வகையில் அவர்கள் தமிழ் மொழி தெரிந்தவராக இருந்தால் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதுதானே தவிர வேறல்ல.

காம்போசிட் ஸ்டேட் இங்கே இருந்த நேரத்திலே கேரளத்தில் இருந்தும் ஆந்திராவிலிருந்தும் தமிழகத்திலிருந்தும் இருக்கின்றவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட பதவிக்கு மேலே போனால் இன்னொரு மொழியைத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இருந்தது. கூட்டுறவுத் துறையிலே சி. எஸ். ஆர். பதவிக்கு மேலே போக வேண்டுமென்றால் இன்னொரு மொழியைக் கற்றாக வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அதைப் போல் உயர் நீதிமன்றத்திற்கு இங்கே வருகிற ஒருவர் அந்த மொழியைத் தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் விரும்புகிறோமே தவிர அந்த நாட்டிலே பிறந்தவராக இருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் ஒருமைப்பாட்டை சிதைக்கவில்லை. நம்மைப் பொறுத்த வரையில் அந்த மொழி தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசியதை நான் மனதிலே வைத்துப் பேசுகிறேன். நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு செய்தி போகிறது. அது அரசியல் சட்டத்திலே இருந்த பிறகும் நீதிமன்றத்திற்குப் போகிறது என்றால் அரசியல் சட்டத்திலே இருப்பதுகூட நீதிமன்றத்திலே விவாதிக்கப்படுகிற நிலைமையிலேதான் அது இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது அரசியல் சட்டத்திலே இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக இந்த அவையிலே விவாதிக்கப் படக்கூடாது என்பது அல்ல. எப்போது ஐயப்பாடு வந்து விட்டதோ அப்போதுதான் நீதிமன்றத்திற்குப் போகிறது, அதைப் போலவே ஐயப்பாடு வந்துவிட்டால் இந்த அவையிலே விவாதிக்க வேண்டிய பொருளாக வந்துவிடுகிறது.

இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பெயர் இங்கே இழுக்கப்படுகிறது, மத்திய மாநில உறவுகள் சீர் குலைவதற்குரிய ஆபத்து இருக்கிறது என்று. மத்திய அரசு சொல்வதை எல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு இருப்பதன் மூலம்தான் அந்த உறவு சீராக இருக்கும் என்று நினைப்பது ஒரு அடிமை மனப்பான்மை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அபிப்பிராயம் சொல்வது, உள்ளத்தில் இருக்கின்ற எண்ணத்தை வெளியிடுவதற்கு ஒரு முதலமைச்சருக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, இந்த அவைக்கும் இருக்கிறது என்பதை தயவுசெய்து மறந்துவிட வேண்டாம். எனவே மாநிலத்திலே உள்ள எல்லா டெடங்களிலும் இருக்கின்ற நீதிபதிகள் அந்த அந்த தாய் மொழி தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்பதுதானே தவிர அந்த அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1982 மார்ச் 15]

என்பதைக் கூட நாங்கள் சொல்லவில்லை. அந்த மொழி தெரிந்த வராக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். அந்த மொழி தெரிந்தவர்களில் ஒருவர் இருக்க வேண்டும். அவர்களைப் பற்றி எந்த விதமான கருத்தையும் நான் குறிப்பிடுவதற்கு விரும்பவில்லை. தேசிய மொழிகள் எல்லாவற்றையும் நாம் மதிக்கிறோம். எனவே பீகாரிலே நீதிபதி அந்த மொழி தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்பதிலே நமக்கு ஐயப்பாடு இல்லை. தஸ்தாவேஜை என்று சொல்கிற நேரத்திலே தஸ்தாவேஜை பன்னூறு மொழிகளில் இருக்கலாம். அது அல்ல அங்கே. நீதி வழங்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் அந்த மாநிலத்திலே இருக்கின்ற மொழிபுரிய வேண்டும் என்பதுதான் முக்கியம். அந்த வகையிலே பார்க்கிறபோது இங்கே வந்திருக்கின்ற நீதிபதி அவர்களைத் தனிப்பட்ட முறையிலே நாங்கள் சொல்லவில்லை. அவருக்கு இங்கே வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கின்ற மக்களுடைய மொழி புரிய வேண்டும். நெளிவு சுளிவுடைய மொழி என்பது, இலக்கிய வளம் உள்ள மொழி என்பது, நகரத்தார் ஒரு சிலேடைப் பாட்டு எழுதிவிட்டார் என்பதற்காக சோமசுந்தர பாரதியானை வைத்து வழக்காட வேண்டி வந்தது என்பது தமிழ்நாட்டு வரலாற்றிலே சட்ட வரலாற்றிலே இருக்கிறது. ஏனென்றால் தமிழும் சட்டமும் தெரிந்த ஒருவர் அதை வாதிட வேண்டும் என்பதற்காக மதிப்பிற்குரிய சோமசுந்தர பாரதியார் தூத்துக்குடியிலிருந்து மதுரைக்கு அழைத்து வரப்பட்டது வரலாற்றுச் செய்திகள். எனவே இலக்கிய வளம் நிறைந்த நெடுநாள் இருந்துகொண்டு இருக்கின்ற நாகரிக மொழியைப் பேசுகின்ற மக்களுக்கு நீதியை வழங்குகிறவர் அந்த மொழியைத் தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டும். அது இல்லாத நிலைமையிலே ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலையைப் பற்றி விவாதிப்பதற்காக இந்த அவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று காந்தி-காமராஜ் தேசியக் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, ஆண்டவனே தமிழ் தெரியாமல் இருப்பானேனால் அவன் தேவையில்லை என்ற கருத்தையுடையது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். ஆகவே தமிழ் தெரிந்த நீதிபதிகள்தான் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கட்சியின் கருத்து. அதிலே சில முக்கியமான பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் மாநிலத்தை விட்டு மாநிலம் மாற்றப்படுகிறார்கள். அதற்கு மத்திய சர்க்கார் சார்பிலே சொல்லப்படுகிற காரணம், தேசிய ஒருமைப்பாடு, ஒரு தனி நபருடைய ஆதிக்கம், டாமினேஷன் கம்யூனலாகவோ அல்லது இன்புளுவன்ஸ் ரீதியாகவோ வேறு எந்த ரீதியாகவோ அமைந்துவிடக் கூடாது, அதனாலே நீதி கெட்டுவிடும். ஆகையினாலே இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதும் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலிருந்தும் மூன்றில் ஒரு பங்கு நீதிபதிகள் வெவ்வேறு மாநிலங்களுக்கு மாற்றப்பட வேண்டும். பொது மக்களின்

1982 மார்ச் 15]

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

நன்மையைக் கருதி, “இன் தி இண்டரஸ்ட் ஆஃதி பப்ளிக்” இது செய்யப்படுகிறது என்ற வாதத்தை மத்திய சர்க்கார் வைத்து இருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-40.)

அதுமட்டுமல்ல, ‘ஸ்டேட் ரீ ஆர்கனைசேஷன் கமிஷன்’ 1956-லே மொழிவழி மாநிலங்கள் உருவாக்கப்படுவதற்காக அமைக்கப்பட்ட கமிஷன் இம்மாதிரி தேசிய ஒருமைப்பாட்டை வளர்க்க வேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் வேற்று மாநிலங்களைச் சேர்ந்த நீதிபதிகள் உயர்நீதிமன்ற நிதிபதிகளாக நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று கருத்து தெரிவித்திருக்கிறது.

அதைப் போலவே, அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன் என்ற சீர்திருத்தக் கமிஷனும், அனுமந்தையா தலைமையில் இருந்த கமிஷனும் இதே கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்லி இருக்கிறது.

கடைசியாக வந்திருக்கக்கூடிய லா கமிஷனுடைய ரிப்போர்ட்டிலேயும் 40-வது ரிப்போர்ட்டிலேயும் என்று கருதுகிறேன். இதே கருத்தை வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள்.

ஆகவே இந்த அடிப்படையிலேதான் இந்தக் காரியத்தை நாங்கள் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் 1965 ஆம் ஆண்டு டெல்லிப் பட்டணத்திலே உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள், இந்தியா முழுவதும் உள்ள உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் மாநாடு நடைபெற்றது. அந்த மாநாட்டிலே, மாநிலம் விட்டு மாநிலம் உச்ச நீதிமன்றங்கள் மாற்றுவது அல்லது நீதிபதிகளை மாற்றுவது ஏற்கக் கூடியது அல்ல என்று 1965 ஆம் ஆண்டிலே தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள்.

இதிலே இன்றைக்குள்ள முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால் உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய உச்ச நீதிபதியை ஒரு மாநிலம் விட்டு இன்னொரு மாநிலத்திற்கு மாற்றியிருக்கக்கூடிய இந்த முறை—டிரான்ஸ்ஃபர் ஆர்டர்; அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டதா என்று கேட்டால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் கூறியதைப் போல அரசியல் சட்டத்தினுடைய 222-வது பிரிவின்படி அந்த ஆர்டர் வேலிட்; இது சட்டத்திற்கு உட்பட்டது என்று 7 பேர் கொண்ட நீதிபதிகளில், 4 பேர் சட்டத்திற்கு உட்பட்டது என்றும், 3 பேர் சட்டத்திற்கு உட்படாது என்றும், இது மெஜாரிட்டி ஜட்ஜ்மெண்டாக சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதே நேரத்தில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, குப்தா என்ற மாண்புமிகு நீதிபதி அவர்கள் லோகல் கண்டிஷன் தெரிந்தவர்கள்தான் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருப்பது நல்லது; லோகல் லாங்க்வேஜ் தெரிந்தவர்கள்தான் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருப்பது

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1982 மார்ச் 15]

நல்லது ; இன்னும் சொல்லப் போனால் அந்தக் குறைபாட்டின் காரணமாக, லோகல் கண்டிஷன் தெரியாத அல்லது லோகல் லங்க்வேஜ் தெரியாத காரணத்தினால் ஒரு நீதிபதியின் எஃப் பியன்சி—திறமைகூட பாதிக்கப்பட்டுப் போகலாம் என்று, ஆப்சர் வேஷன் என்ற முறையிலே நீதிபதி குப்தா அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, இந்த அரசை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். சட்ட ரீதியாக ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கு நீதிபதியை பணிஷமெண்டாக அல்ல, தண்டனை தரும் விதத்தில் அல்ல, தேசிய ஒருமைப்பாடு அல்லது டாமினேஷன் உருவாகி விடக் கூடாது ; நீதிமன்றம் சிறப்பாக இருக்க வேண்டும் என்ற அம்சத்தில் மத்திய சர்க்கார் சட்ட ரீதியாக எடுத்திருக்கும் இந்த டிரான்ஸ்ஃபர் பிரச்னையை இந்த அரசு ஆதரிக்கிறதா என்பது ஒரு பிரச்னை ; அதிலே இந்தச் சர்க்காரின் கருத்து எனக்குத் தெரியவில்லை.

இரண்டாவதாக, இன்றைக்குச் சிவில் கோர்ட் தமிழிலே நடைபெறுகிறது ; கிரிமினல் கோர்ட் தமிழிலே நடைபெறுகிறது ; ஜட்ஜ்மெண்ட் எல்லாம் இன்றைக்குத் தமிழிலே சொல்லப்படுகின்றன. அப்படியானால் ஹைகோர்ட்டிலே இருக்கும் உச்ச நீதிமன்ற உயர் நீதிபதி அவர்களுக்குத் தமிழ் தெரியாது ; லோகல் லாங்க்வேஜ் தெரியாது. இந்த சிவில் கோர்ட் தீர்ப்பு, அதே போல் கிரிமினல் கோர்ட் தீர்ப்பு ஆகிய இவைகளெல்லாம் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட வேண்டும். அதனாலே பணச் செலவு அதிகமாக ஏழை மக்களுக்கு ஏற்படுகிறது. பணச் செலவு என்பது மட்டுமல்ல ; இந்த டிரான்ஸ்லேஷன் செய்யப் படும்பொழுது அர்த்தம் சரியாகச் செய்யப்பட வேண்டும். ப்ராப்பர்ட்டி ஆக்ட் இருக்கிறது ; இன்னும் பல்வேறு சட்டப் பிரிவுகளெல்லாம் இருக்கின்றன. எனவே, கவனமாகச் செய்ய வேண்டும். ஒரு வார்த்தை தவறினால் கூட அர்த்தங்கள் மாறுபட்டுப் போகும். அதற்குக் காலதாமதம் ஆகும். ஏற்கனவே பல்லாயிரக் கணக்கான வழக்குகள் நீதிமன்றங்களிலே தேங்கிக் கிடக்கின்றன. சோசியல் லெஜிஸ்லேஷன் என்று சொல்லுகின்ற விதத்தில் பல்வேறு சட்டங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன. ஆகவே அந்த அடிப்படையிலே பார்க்கின்றபொழுது தமிழ் தெரிந்த நீதிபதியாக இருந்தால் இந்தப் பண விரயமும், டிரான்ஸ்லேஷன் சிக்கலும் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

நான் இன்னொரு கருத்தைச் சொல்லிவிட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். ஒன்றை நாம் இன்றைக்கு மறந்து விடுகிறோம். உயர்நீதிமன்றம், மெட்ராஸ் ஹைக்கோர்ட் இருக்கிறது. தமிழ் தெரிந்த நீதிபதி, உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் சிவில் கோர்ட்டிலே

1982 மார்ச் 15] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

தமிழ் இருக்க வேண்டும் ; கிரிமினல் கோர்ட்டிலே தமிழ் இருக்க வேண்டும் ; லோயர் கோர்ட்டிலே தமிழ் இருக்க வேண்டும். ஆனால் ஹைகோர்ட்டிலே தமிழ் இருக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்ல முடியுமா ? சொல்ல முடியாது. இந்தியாவினுடைய அரசியல் சட்டத்தின்படி ஆங்கிலத்தில் இருக்க முடியும். நான் கேட்கிறேன், உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய நீதிபதி, உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய மொழி ஆங்கிலமாக வந்து விட்டால் அதற்காக நீங்கள் ஏன் ஒரு தீர்மானம் போடக் கூடாது ? அது பற்றி இந்தச் சர்க்கார் என்ன கருதுகிறது என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின்மீது பேசுகிறார்களா அல்லது வேறு எதிலேயாவது பேசுகிறார்களா ? இரண்டு கருத்துக்களையும் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். தமிழும் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆங்கிலமும் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உறுப்பினருடைய கட்சியின் கொள்கை என்ன என்று கேட்கக் கூடிய அளவிற்கு நானே ஆளாக வேண்டிய நிலைமைக்கு குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நான் சொன்னதை நீங்கள்தவறாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. என்ன சொல்கிறீர்கள் என்று எனக்கே புரியவில்லையென்றேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி தமிழ் தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில், உச்ச நீதிமன்ற—ஹைகோர்ட்டு—ப்ரொசீடியூன்ஸ், லோக்கல் லாங்குவேஜிலே—தமிழிலே இருந்தால்தான் சிறப்புக்குரியதாக இருக்கலாம்.

இன்றைக்கு ஆட்சிமொழி தமிழாக இருக்கிறது. மாநிலத்தினுடைய ஆளுநர் கூட இன்றைக்குத் தமிழ் தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டுமென்றுகூட இந்த அரசு வலியுறுத்துமா என்று தெரியவில்லை. காரணம் ஆட்சிமொழி தமிழாக இருக்கிறது. இன்றைக்குக் கிராமத்திலே இருப்பவர்கள் தங்களுடைய பிரச்னைகளை ஆளுநரிடத்தில் சொல்ல வேண்டுமென்றால்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆளுநரிடம் போய், வரிசையாக ஒவ்வொன்றாக வந்தால் சரியாக இருக்காது. அடுத்து, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர்.

[1982 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டப் பிரிவு 222 இல் குறிப்பிட்டுள்ள வழிமுறைக்கு உட்பட்டு பாரத குடியரசுத் தலைவர் ஒரு நீதிபதியை ஒரு உயர்நீதிமன்றத்தில் இருந்து மற்றொரு உயர்நீதி மன்றத்திற்கு மாற்றலாம். அவ்வாறு செய்யும் முன் மத்திய சட்ட அமைச்சர், மாநில முதலமைச்சர் மூலம் மாற்றம் செய்யப்படும் நீதிபதியை விடுவிப்பதற்கு மாநில ஆளுநருக்கும், தலைமை நீதிபதிக்கும் ஏதேனும் ஆட்சேபணை உள்ளதா என்று கேட்பார். பிறகு, உச்ச நீதிமன்றத்தில் தலைமை நீதிபதியையும், பிரதம அமைச்சரையும் கலந்து, குடியரசுத் தலைவருக்குப் பரிந்துரை செய்வார். குடியரசுத் தலைவரின் ஆணை பெறப்பட்ட பின் மாறுதல் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படும்.

இந்திய சட்டக் குழு, தலைமை நீதிபதியை மாற்றம் செய்வதைப் பற்றி இவ்வரசின் கருத்தைக் கோரிய பொழுது 1979 மே மாதத்தில் நமது அரசின் கருத்தைக் கீழ்க்கண்டவாறு தெரிவித்தோம். ஒரு மாநிலத்தின் தலைமை நீதிபதி அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவராகவும், இருக்கலாம், தவிர்க்க முடியாத நிலையில் வேறு மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவராகவும் இருக்கலாம். ஆனால், எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் மதம், ஜாதி என்ற காரணத்தின் அடிப்படையில் சொந்த மாநிலத்தில் தலைமை நிதிபதியாக பணியாற்ற உரிமை உள்ள ஒருவரை மாற்றக் கூடாது. அதோடு, வேறு மாநிலத்திலேயிருந்து தமிழகத்திற்குத் தலைமை நீதிபதியாக வருபவர் தமிழராகவும், நன்கு தமிழ் பாண்டித்வம் உள்ளவராகவும் இருந்தாக வேண்டும். இனி, வழக்கு மன்ற நிகழ்ச்சிக்கள் அனைத்தும் தமிழிலேயே இருக்க வேண்டுமென்ற நமது அரசின் கொள்கை காப்பாற்றப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமாயின் மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வழி பின்பற்றப்படுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை யென்றும் முதலமைச்சரவர்களை, மத்திய சட்ட அமைச்சர் சென்னை, உயர்நீதி மன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியை மாற்றம் செய்வது குறித்து கலந்த பொழுது மேற் சொன்னதை 1981-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 15ம் நாள் அன்று வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்கள். அந்தக் கடிதத்தில் அந்தந்த மாநிலத்தின் பிராந்திய மொழி தெரிந்தவர்தான் அந்தந்த மாநிலத்தின் உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதியாக இருக்க வேண்டுமென்பது மாநில அரசின் கருத்து என்பதும் அந்த அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டிற்குத் தலைமை நீதிபதியாக வருபவர் தமிழ் தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டுமென்பதும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சங்கரைய்யா, குமரி அனந்தன், நெடுமாறன் போன்றவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெளிவாக வெளியிட்டார்கள். உயர்நீதிமன்றத்தின் கீழ் உள்ள சிவில், கிரிமினல் நீதிமன்றங்களில் ஜட்ஜ்மெண்ட், டிக்ரீ, ஆர்டர், டெப்போசிஷன், டாக்குமெண்ட் ஆகியவை

1982 மார்ச் 15]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

யெல்லாம் தமிழில் இருக்கும்போது, தமிழ் தெரியாத ஒருவர் உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியாக இருப்பாரேயானால் நீதிப் பரிபாலனத்தில் முழுமையாக, உண்மையான பொருள் உணர்ந்து நீதி பரிபாலனம் செய்வது மிகச் சிரமம் என்று இந்த அரசு உணர்கிறது. மேலும், கீழ் நீதிமன்றங்களில், பரிபாலனத்தை ஆய்வு செய்வதற்குக்கூட தமிழ் தெரியாத உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவரால் அந்தக் கீழ் நீதிமன்றங்களின் நீதி பரிபாலனத்தைச் செம்மையாக நடைமுறைப்படுத்தச் சிரமம் ஏற்படும். இதனால், நீதி கேட்டு நீதிமன்றங்களை நாகும் தமிழ் மக்களுக்குத்தான் பெரும் இழப்பு ஏற்படும் என்பதை அரசு உணர்கிறது. அரசினுடைய இந்தக் கருத்தில் எந்தவித மாற்றமும் கிடையாது. ஆனாலும், இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய அரசினுடைய முடிவே அரசியல் சட்டப்படி இறுதியான முடிவாகும்.

[முற்பகல் 10-50]

பாட்னா உயர்நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி திரு. சே.பி.என். சிங் அவர்கள் சென்னை உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதியாக மைய அரசு மாற்றம் செய்து அவர்கள் 1982 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 12 ஆம் நாள் அன்று சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியாக பதவி ஏற்றிருக்கிறார்கள். தமிழ் அறிந்தவர்கள்தான் தமிழகத்தினுடைய தலைமை நீதிபதியாக மட்டுமல்ல வேறு எந்த நீதிபதியாகவும், உயர்நீதிமன்றத்திலும் இருக்க வேண்டும் என்ற இந்த அரசினுடைய கொள்கை தொடர்ந்து வலிந்துதற்படும். இருந்தாலும் இந்தப் பிரச்சினையில் மத்திய அரசினுடைய முடிவு இறுதியான முடிவாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அந்த அடிப்படையிலே தற்போது சிங் அவர்கள் பதவி ஏற்றிருக்கிறார்கள். அரசு தொடர்ந்து, தமிழகத்தினுடைய, உயர்நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், எந்த நீதிபதியையும் தமிழ் தெரிந்த ஒருவராக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லை என்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப் பெறுகிறது.

4. கவன ஈர்ப்புகள்.

(அ) ஊணியம்பாடி இஸ்லாமியர் கல்லூரி மூடப்பெற்றிருப்பது.

திரு. ந. குலசேகரப்பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, ஊணியம்பாடி “இஸ்லாமிய கல்லூரி கடந்த ஒரு மாதகாலமாக மூடிக்கிடப்பது குறித்த” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.